

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

IX. Proponitur quæstio de potestate magistratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

lēm in Regem, Samuel sic ait ad populum: State, & Videte, rem istam grandem, quam facturus est Dominus in conspectu vestro. Nunquid non missis tritici est hodie? Inuocabo Dominum, & dabit voces & pluvias; & scietis, & videbitis, quia grande malum feceritis vobis in conspectu Domini, petentes super vos Regem.

Ad SECUNDVM dico, transferri regna de Gente in Gentem propter iniustitiam, quia Deus propter peccata Regum sēpe donat victoriam hostibus eorum, sed non propterea eo ipso, quo peccant, ius regni amiserunt.

Ad TERTIVM dico, Dei benignitatem decere, ut etiam hostibus suis benefaciat, ut legimus in Euangeliō Matth. 5. Solem suū oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos. neq; propterea approbat abusum. Non enim donat regna impiis, ut eis abutantur, sed vel ut beneficentia sua in uitati conuertantur à peccatis suis, ut B. Hieronymus exposuit in illud Isa. 45. Hec dicit Dominus Christo meo Cyro; Ego ante te ibo, & glorioſos terra humiliabo, portas areas conteram, & vēctes ferreos confingā, & dabo tibi thesauros absconditos, & arcana secretorum, ut scias, quia ego Dominus, &c. vel ut remuneret quædam benefacta eorum, ut B. Augustinus docet lib. 5. de ciuit. Dei, cap. 15. vel denique, quia interdum hoc merentur peccata populorum, ut idem Augustinus docet lib. 5. de ciuit. Dei, cap. 19. ex illo Iob. 34. Quis regnare facit hominem hypocritam propter peccata populi. Idem tamen Augustinus lib. 19. de ciuit. Dei, ca. 21. dicit, apud infideles non posse esse iustitiam, nec iura, nec verum populum, aut Remp. &c. sed vocat veram iustitiam, & vera iura, quæ ducunt ad vitam æternam. vide lib. 5. in Julian. cap. 3.

C A P V T I X.

Proponitur quæſtio de potestate magistratus.

SEQUITVR TERTIA quæſtio; Liceatne Christiano magistratuſi leges condere, iudicia exercere, & punire improbos. Sunt autem duo errores refellendi. PRIMVS est Waldensium & Anabaptistarū, qui hæc omnia negant. Argumenta vero eorum sunt, quod legum obligatio tollat Christianam libertatem; iudicia au-

tem

tem prohibeantur Matt. 5. Si quis voluerit tecum iudicium renderere, & tunicam tuā collere, da ei & pallium. Et i. C. 6. Delictum est in vobis, quod iudicia habetis inter vos, cum magis fraudem patimini? quare non magis iniuria accipiat. Denique, punire gladio interdictum videatur Christianus Matth. 5. Dictum est antiquis, oculum pro oculo, dentem per dente, ego autem dico vobis non resistere malo; constat autem in lege veteri nō fuisse permisum, nisi magistratui, pēnūtationis inferre, ergo hoc ipsum Christus prohibet, qui in Matt. 26. ait: Omnes, qui acceperint gladium, gladio peribunt.

SECUNDVS error Caluini est, qui et si lib. 4. Instit. cap. 20. probat contra Anabaptistas, in Ecclesia debere esse leges ciuiles, iudicia & gladium, tamen lib. 4. Instit. cap. 10. §. 5. assert: leges ciuiles non obligare in conscientia: quod ante illum docuerat Ioannes Gerson de vita spirituali, lect. 4. & Almus de potestate Ecclesiastica, quæst. 1. cap. 10. Rationes hæ sunt:

PRIMA, quia potestas politica est temporalis, ergo nihil ei cum conscientia. **SECUNDA**, quia finis legum ciuilium est pax externa. **TERTIA**, quia Princeps non iudicat de iniuris. **QUARTA**, quia Princeps nō potest inferre pēnam corporalem, ergo nec ad illam obligare. **QVINTA**, quia Princeps non potest absoluere, ergo nec ligare. **SEXTA**, quia non puniretur idem peccatum, semel hic, semel in alio secede. **SEPTIMA**, quia Princeps ut plurimum non intendit obligare ad culpam. **OCTAVA**, quia potius debemus præuaricam grauissimam legem ciuilem, quam leuissimam diuinam, ut illam de non mentiendo officiosè; at ista nō obligat, nisi aveniale culpam, ergo illa ad nihil obligat; nam si obligaret ad peccatum, præcipue mortale, oportet potius cauere mortale, quam veniale.

C A P V T X.

Principia Propositio.

ICET Christiano Principi leges condare. Probatur; nam in primis proprium est Principis leges condere, iuxta illud Pro. 8. Per me Regnante, & legum conditores in ista decernunt. Et Isa. 33. Dominus Rex noster, Dominus Legifer noster, nam Re-